

เรื่องอย่างนี้ต้องช่วยกันเผยแพร่

* จาก...น.ส.พ.มติชน ๑๖ ก.พ. ๔๗

โดย...อัมรินทร์ คอมันตร์

ยืนยัน ยังไง-ยังงี้ ก็ต้องพูดถึง อาร์เจนตินา ตัวอย่างแห่ง 'หายนะ'

“ผมดูตัวเลขทุกตัวถือว่ามีความสมดุลมากที่สุดเท่าที่ประเทศไทยมีมา แข็งแรงทุกตัว ใครที่บอกว่า จะพังเหมือนอาร์เจนตินา ผมมองว่าไร้ความรู้สิ้นเชิง ไม่รู้จบมาได้อย่างไร ไม่รู้ว่าตอนเรียนไปทำอะไรอยู่ ถ้าดูเป็นไงอย่างไรรู้ก็ต้องยอมรับว่าดี...”

เป็นคำพูดของคนๆ หนึ่ง ที่ใครไม่เห็นด้วยกับเขา เขาจะเกรี้ยวกราดว่าคนนั้นเป็นคนโง่ เป็นคน...น่าเป็นห่วง ชาวบ้านอาจคิดได้ว่า วันนี้เขาหลงอำนาจไปแล้วหรือ?!

ประเทศอาร์เจนตินาเคยมีตัวเลข GDP สูงติดอันดับโลก ตัวเลขแข็งทุกตัวเท่าที่ประเทศอาร์เจนตินามีมา จึงขอเล่าเรื่องอาร์เจนตินาให้ฟังพอเป็นสังเขปดังนี้

ประมาณ ๑๐ ปีที่ผ่านมา ประธานาธิบดีขณะนั้นคือ นายอัลฟองซิน ที่มาจากการเลือกตั้งต้องการที่จะพัฒนาอาร์เจนตินาให้เป็นประเทศชั้นนำอันดับหนึ่งของอเมริกาได้ เขาได้เสนอโครงการพัฒนาต่างๆ ซึ่งส่วนใหญ่แล้วไม่เคยปรากฏมาก่อนในอาร์เจนตินา เช่น การปฏิรูประบบราชการ การเปิดทางให้ต่างชาติเข้ามาครอบครองแผ่นดิน การเอารัฐวิสาหกิจออกมาขายในตลาดหลักทรัพย์ หรือให้สัมปทานการเปิดเสรีการค้า ฯลฯ

เมื่อแผนพัฒนาประเทศดังกล่าวถูกนำเสนอสู่สาธารณชน และเข้าสู่สภา ปรากฏว่าได้รับการต่อต้านจากประชาชนและฝ่ายค้านเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากผู้นำฝ่ายค้าน นายเมเนม ได้กล่าวหาว่า นายฟองซิน และพวกเป็นคนขายชาติ ขายแผ่นดิน มีผลให้นายฟองซินต้องหลุดจากตำแหน่งประธานาธิบดี ก่อนที่จะครบวาระ

หัวหน้าฝ่ายค้านเข้ามารับตำแหน่งประธานาธิบดีต่อจากนายฟองซิน ได้พยายามสร้างและหาความนิยมจากประชาชนเพื่อที่ตนเองจะได้ชนะการเลือกตั้งที่จะมีต่อไป

กล่าวคือ อะไรที่อัลฟองซินทำ เขาบอกว่าจะไม่ทำ จะคิดใหม่ ทำใหม่ เพื่อประชาชน และประเทศ

เขาได้บริหารประเทศโดยใช้นโยบาย ลดแลก แจก แถม หรือที่เรียกทั่วๆ ไปว่า “ประชานิยม” คือเอาเงินภาษีอากรของประชาชนมาใช้ในการหาเสียงอย่างถูกต้องตามกฎหมาย

เมื่อเลือกตั้งมาถึง พรรคการเมืองของเมเนม ประสบชัยชนะอย่างหลุดลอย ครองเสียงข้างมากในสภาเข้าคุมประเทศอย่างเบ็ดเสร็จ ฝ่ายค้านหมดน้ำยาทันที ชัยชนะที่ได้มานั้นมาจากปัจจัยที่สำคัญ เช่น การใช้เงินซื้อเสียงด้วยวิธีการต่างๆ การใช้นโยบายหลอกล่อประชาชนให้หลงเชื่อ และการทำลายฝ่ายตรงข้าม

เข้ามาบริหารประเทศหลังเลือกตั้งเพียงชั่วระยะเวลาสั้นๆ สื่อต่างๆ ของอาร์เจนตินาตกอยู่ภายใต้ความครอบงำของรัฐบาลเมเนม สื่อโทรทัศน์ของรัฐ และเอกชนถูกล้างโดยทางตรง และทางอ้อมให้ปิดหูปิดตาประชาชนเสมอ

หน้าที่หลักคือสรรเสริญ สนับสนุนรัฐบาล วันๆ ให้ประชาชนมัวเมาไปกับฟุตบอล และการพนัน สื่อหนังสือพิมพ์ถ้าฉบับไหนวิจารณ์รัฐบาลจะถูกงดการให้เงินโฆษณาจากรัฐวิสาหกิจ หรือกิจการของนักธุรกิจการเมืองฝ่ายรัฐบาล

ปี ๒๕๓๗ เขาออกแผนพัฒนาเศรษฐกิจหลักการเดียวกับกฎหมายฟื้นฟูเศรษฐกิจ ๑๑ ฉบับของไทย หรือกฎหมายขายชาติที่สื่อเขาเรียกกันนำมาใช้ในการบริหารประเทศอาร์เจนตินา แผนหลักสำคัญๆ เช่น การแปรรูป (ขาย) รัฐวิสาหกิจ การเปิดเสรีการค้า การให้สิทธิต่างชาติซื้อแผ่นดิน การปฏิรูประบบราชการ การยกเลิกแก้ไขกฎหมายที่ปกป้องผลประโยชน์ของประชาชนในชาติ เป็นต้น

ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นสิ่งที่เมเนม เคยต่อต้านในช่วงที่ตนเองเป็นฝ่ายค้าน แต่พอมาเมื่ออำนาจกลับนำมาใช้เพราะเห็นว่าสามารถสร้างความร่ำรวยให้แก่ตนเองและพรรคพวกได้

การขายรัฐวิสาหกิจ เขาใช้สื่อหลอกลวงประชาชนว่า รัฐวิสาหกิจเป็นภาระของรัฐบาล มีการโกงกิน การบริหาร

ไร้สมรรถภาพ ต้องแปรรูปเอาหุ้บเข้าตลาดหลักทรัพย์ หรือไม่ก็ขายล้มปทาน ความจริงแล้วรัฐวิสาหกิจส่วนใหญ่มีกำไร และนำเงินเข้าสู่รัฐ เพื่อนำมาใช้สอยสร้างความยุติกันดีให้แก่ประชาชน แคปรับปรุ่ และปราบการโกงกินก็ยอมทำได้แต่ไม่ทำ เพราะถ้าเอาเข้าตลาดหลักทรัพย์จะสามารถปันเงินเข้ากระเป๋าตัวเองและพรรคพวก

แรกๆ พวกพนักงานรัฐวิสาหกิจ เช่น สหภาพต่างๆ ออกมาคัดค้าน รัฐบาลของนายเมเนม ก็ให้สินบนผู้คัดค้าน เหล่านั้นด้วยการขายหุ้นในราคาถูกบ้าง ให้หุ้นฟรีบ้าง สัญญาว่าจะขึ้นเงินเดือน ๒๐-๓๐% บ้าง จะไม่มีการไล่ออกบ้าง การให้สินบนก็เอาเงินภาษีของประชาชนมาปิดปากการคัดค้าน พวกขายตัวก็เจียบไปยอมสยบกับรัฐบาล แต่ในที่สุด รัฐบาลแทบไม่ได้ทำตามสัญญาเลย

รัฐบาลนายเมเนมได้เอารัฐวิสาหกิจแทบทุกอย่างออกมาขายในตลาดหลักทรัพย์ เทียवलอลวงประชาชนว่า ไม่ต้องห่วงรัฐยังถือหุ้นส่วนใหญ่อยู่และจะไม่ขายให้แก่ต่างชาติ สุดท้ายเขาและพรรคพวกใช้อำนาจบริหารกวาดหุ้นปันหุ้น ทำเงินเข้ากระเป๋าเป็นจำนวนมหาศาล ทั้งนี้ ยังไม่นับรายได้จากการขายล้มปทานของรัฐโดยตรง

ในที่สุด รัฐวิสาหกิจต่างๆ ก็ตกอยู่ในมือของพวกนักธุรกิจการเมือง และตกอยู่ในมือคนต่างชาติ เช่น กิจการประปาตกอยู่ในมือของอังกฤษและฝรั่งเศส ไฟฟ้าตกอยู่ในมือของแคนาดา ฝรั่งเศส และอเมริกา กิจการสายการบิน ตกอยู่ในมือของสเปน กิจการโทรศัพท์ตกอยู่ในมือของสเปน เป็นต้น

ขอยกตัวอย่างให้เห็นว่าเขานำภัยสู่ประชาชนอย่างไรกับการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ ยกตัวอย่างเช่น ไฟฟ้าและประปา อาร์เจนตินาผลิตไฟฟ้าประมาณ ๕๐% โดยใช้พลังน้ำตก ที่เหลือใช้น้ำมันก๊าด และถ่านหินซึ่งเกือบทั้งหมดมีอยู่ในประเทศ ซึ่งนับว่าต้นทุนถูกมาก

หลังจากแปรรูปเข้าตลาดหลักทรัพย์ และตกอยู่ในมือของพวกเศรษฐีและต่างชาติแล้ว ราคาไฟฟ้าเพิ่มขึ้นมาถึง หน่วยละประมาณ ๖.๕๐ บาท ในขณะที่ประเทศไทยต้องซื้อก๊าซ น้ำมัน ถ่านหินจากต่างชาติ ขณะที่รัฐวิสาหกิจอยู่ ทุกวันนี้ค่าไฟหน่วยละประมาณแค่ ๒.๕๐ บาท ตามชนบทห่างไกล การไฟฟ้ายังทำกำไรนับพันๆ ล้าน หลังจากเอากำไร บางส่วนไปพัฒนาเขตที่ยังไม่มีไฟฟ้าใช้

เมื่อแปรรูปประปาแล้ว น้ำประปาในอาร์เจนตินาแพงถึงขนาดคนต้องตาย เพราะขอน้ำใครกินไม่ได้ไม่มีใครให้ เพราะน้ำแพง คนที่ตายไปเพราะขอน้ำใครกินไม่ได้ เขาถึงกับตั้งศาลเพียงตาไว้ ไม่มีประเทศไหนในโลกที่แปรรูปแล้ว ประชาชนไม่เดือดร้อนและนักการเมืองไม่โกงกิน

โทรศัพท์เมื่อแปรไปแล้ว ราคาแพงสุดโหด และหุ้นใหญ่ตกไปอยู่ในมือขององค์การโทรศัพท์สเปน ๒ ปี ที่ผ่านมา องค์การโทรศัพท์ของสเปนประกาศว่ากำไรของเขาลดลงไป ๑.๓ พันล้านเหรียญสหรัฐ เพราะเหตุการณ์วิกฤตใน อาร์เจนตินา คิดดูแล้วกันว่าต่างชาติขเงินออกจากอาร์เจนตินาเท่าไรเมื่อรัฐวิสาหกิจตกไปอยู่ในมือต่างชาติ

เมเนมได้ออกกฎหมายให้ต่างชาติเข้ามาซื้อแผ่นดินได้ โดยหวังที่จะให้เงินลงทุนมาจากต่างประเทศ ปรากฏว่า ต่างชาติได้เข้ามาซื้อที่ดินในรูปแบบต่างๆ (คล้ายๆ กับที่กำลังเกิดขึ้นในประเทศไทย ขณะนี้) จอร์จ โซรอส แครายเดียว ซื้อที่ดินในอาร์เจนตินาเกือบล้านไร่ ในช่วงไม่กี่ปีต่างชาติเข้าครองแผ่นดินอาร์เจนตินาถึง ๔๐% สร้างความวิบัติ ให้แก่สังคมอย่างมหาศาล

การเปิดเสรีการค้าเป็นสาเหตุหนึ่งสร้างความวิบัติ พวกนักธุรกิจการเมืองในรัฐบาลเมเนม มีผลประโยชน์กับ บริษัทข้ามชาติในสาขาต่างๆ เช่น การค้าปลีกค้าส่ง ปล่อยและร่วมมือให้ร้านค้าขนาดยักษ์ต่างชาติเข้ามาทำลายร้านค้าขนาดย่อมขนาดเล็กสร้างความหายนะให้แก่คนอาร์เจนตินาล้านๆคน นอกจากนั้น กิจการภาคบริการก็ถูกต่างชาติยึดอีก คนชั้นกลางของอาร์เจนตินาต้องกลายเป็นคนจนนับล้านๆ คนเพียงแค ๒-๓ ปี

วิธีบริหารประเทศของเมเนม ใช้คอร์รัปชั่นเชิงนโยบายบริหารประเทศเป็นหลัก มือหนึ่งเขาจะใช้กลยุทธ์การบริหาร และการตลาดตลอดจนการประชาสัมพันธ์หลอลวงประชาชนด้วยโครงการต่างๆ เพื่อให้ตายใจ ส่วนอีกมือหนึ่งเขาจะ หยิบเอาสมบัติของคนทั้งชาติ เช่น รัฐวิสาหกิจไปปันหุ้นขายหาเงินเข้ากระเป๋าตนเอง และพรรคพวก สมคบกับต่างชาตินำทุนข้ามชาติมาทำลายทุนใหญ่น้อยในชาติ กู้เงินมาลงทุนสร้างโครงการที่ไม่มีความจำเป็น เช่น สนามบิน เป็นต้น เพื่อที่จะได้ค่าใต้โต๊ะเป็นการตอบแทน

ในช่วงรัฐบาลเมเนม มีหลายคนออกมาเตือนว่าระวังประเทศจะหายนะเหมือนอย่างประเทศบราซิล ซึ่งประสบ

ความหายนะก่อนอาร์เจนตินาประมาณ ๒-๓ ปี แต่รัฐบาลเมเนมก็บอกแก่ประชาชนว่าอาร์เจนตินาไม่มีวันหายนะอย่าง บราซิล เพราะเราเดินมาถูกทางแล้ว ไม่ว่าชาติมหาอำนาจ หรือ IMF ก็บอกอย่างนั้น พวกที่บอกว่าอาร์เจนตินาจะหายนะเหมือนบราซิลเป็นพวกโง่

เมื่ออาร์เจนตินาประสบความหายนะมีอะไรเกิดขึ้นที่คนไทยควรระวังไว้ก็คือ ประธานาธิบดีเมเนมถูกขับออกจากตำแหน่งเขาหัวประเป่าไปแต่งงานกับมหาเศรษฐีสาวชาวเปรู (เป็นมหาเศรษฐีได้อย่างไรคิดดูเองก็แล้วกัน) อายุต่างกันประมาณ ๒๐-๓๐ ปี วันนี้มีลูกคนหนึ่งแล้ว

คนอาร์เจนตินาดกงานนับล้านๆ คน รัฐบาลสั่งห้ามคนอาร์เจนตินาถอนเงินฝากของตน นอกจากเอามาใช้ซื้ออาหารกินเดือนละ ๑,๒๐๐ เปโซ เด็กในเมืองหลวงนับล้านไม่สามารถไปเรียนหนังสือได้ เพราะรัฐไม่มีเงินช่วยเหลือ ผู้คนและเด็กอดอาหารนับล้านคน ทั้งๆ ที่อาร์เจนตินาผลิตอาหารเลี้ยงคนได้ถึง ๒๐๐ ล้านคน อาร์เจนตินามีพลเมืองแค่ ๓๗ ล้านคน แต่เนื่องจากแผ่นดินการเกษตรตกอยู่ในมือต่างชาติ จึงผลิตเพื่อการส่งออก อาชญากรรมระบาดไปทั่ว กิจกรรมต่างๆ ของคนในชาติเป็นจำนวนมากต้องถูกยึด หรือปิดตัวเอง ผู้หญิงต้องทำแม็กระทั่งตัดผมของตัวเอง แลกอาหาร เด็กอดอาหารตายเป็นจำนวนมาก

การที่ใครก็ตามออกมาพูดเรื่องอาร์เจนตินา มันไม่ได้หมายความว่า เขาต้องการให้ประเทศไทยเป็นแบบอาร์เจนตินา หรือพูดให้คนตกอกตกใจและสับสน

แต่ที่เขาเอาอาร์เจนตินามาพูดนั้นก็เพื่อที่จะเป็นอุทาหรณ์ให้ผู้บริหารประเทศ และประชาชนได้ตระหนักว่า เรามีตัวอย่างประเทศที่เขาเดินไปสู่ความวิบัติอย่างไร ถ้าเราไม่ยอมวิบัติอย่างเขา เราก็ไม่ควรจะเดินตามรอยเขา แล้วไปลงเหวนรก ประชาชนจึงต้องมีจิตสำนึกออกมาป้องกันผู้บริหารประเทศ และนักการเมืองชั่วๆ บางคนที่กำลังแสวงหาผลประโยชน์อันมิชอบก่อนที่ประเทศไทยจะเกิดความวิบัติ

ใครที่มีเพื่อนเป็นคนอาร์เจนตินาลองไปถามได้ว่าที่เขียนมาทั้งหมดมีอะไรไม่เป็นความจริงบ้าง มีตรงไหนที่แสดงความโง่บ้าง

ประเทศอาร์เจนตินาใหญ่กว่าประเทศไทย ๕ เท่า มีประชากรแค่ ๓๗ ล้านคน มีน้ำมัน น้ำตก ก๊าซ ถ่านหิน และพื้นที่ที่สมบูรณ์ ในช่วงรัฐบาลเมเนม GDP เคยขึ้นถึง ๘-๙% ตัวเลขสวยมากทุกตัว เพราะเขาขายทุกอย่าง โกงทุกอย่าง ปิดหูปิดตาประชาชนทุกอย่าง แม้แต่ทหารซึ่งเคยเป็นคู่แข่งพวกนักการเมือง ก็ยอมอยู่ใต้อุ้งมือนักการเมือง ไม่กล้าคิดจะปกป้องประเทศชาติและประชาชน ถูกตัดกำลังแทบจะมีไว้สำหรับเฝ้าทำเนียบ หรือเดินสวนสนาม

คนเราอาจจะหลอกคนบางคนได้ในบางเวลา แต่จะหลอกทุกคนไปตลอดเวลาไม่ได้หรอก ความวิบัติของประเทศมันจะไม่เกิดขึ้น ถ้าผู้บริหารประเทศ และประชาชนมีความสำนึก ผูกพัน และหวงแหนแผ่นดินสมบัติของชาติ รัฐวิสาหกิจ สิทธิและผลประโยชน์เรื่องการทำกินของคนในชาติและสถาบันที่รักและเทิดทูน

ในระบอบประชาธิปไตย รัฐบาลต้องทำหน้าที่รับใช้ประชาชน ระบอบเผด็จการเท่านั้น ที่รัฐบาลแสดงอำนาจกับประชาชน ระบอบนี้ไม่ควรมียุบนแผ่นดินไทยแม้แต่วันเดียว